

- ДОБРОМИР: Всички ли са вече събрани?
- ИЛИИЦА: Още не.
- ДОБРОМИР: По пътя видях най-чудното шествие. Новият владика пристигна в Търнов.
- ИЛИИЦА: Оня бестиден нияница Костадин ли? Значи все пак Борил е успял да наложи своето мекере.
- ВАСИЛИЙ: Ами как ще служи в църква, когато не знае дори да чете?
- ИЛИИЦА: Кой се грижи сега за службата, отче свети! И кой за поучаването на народа... Нали Костадин ще прибира данъците от владиските имоти. Това е по-важно...
- ДОБРОМИР: То не се знае дали десятъкът не ще отива в джоба на този, който го е сложил на това място...
- ВАСИЛИЙ: Сякаш не му стига дото пилее наследството на царкинята.
- ИЛИИЦА: На най-негодните, на най-долните люде се дават най-висшите и отговорни служби.
- ДОБРОМИР: Затова се разпространява тъй силно богомилското учение.
- ИЛИИЦА: Даже казват, че новият богомилски папа, който избрали, бил българин и нему се подчинявали всички еретически църкви по света.
- ДОБРОМИР: Отроците искат земя, париците искат свобода! Не е ли самата власт, не са ли самите епископи, които със своята недъгавост, със своите беззакония, разпалват недоволството на бунта?
- ВАСИЛИЙ: Ние всякога сме били единни, когато сме чувствували доверие в ръката, която ни води! Когато бяха живи Белгун и Изаница, пак имаше данъци, пак имаше тегло. Ала търпахме, защото жертвите и усилията ни се увенчаваха с успехи.
- ДОБРОМИР: А сега? Накъде ни води Борил?
- ИЛИИЦА: След грозното поражение при Филиповград, той се мита като риба на бряг и не може да намери покой от понесения позор. Днес се съюзява с един, утре с друг...